

מכתבים

סכנה לדמוקרטיה

חברי כנס-שלום מוחים על פסילת הרשימה לשלום. פסילתה של הרשימה המתקרמת לשלום מהווה, לדעתנו, סכנה לדמוקרטיה. הזכות הניתנת לעסקים מפלגתיים להחליט בנושא חשוב זה לא מתיישבת עם תפיסתנו את הדמוקרטיה.

האיוון בין תנועת כר, הרולת בחוקי הגזע נוסח נירנברג, לבין הרשימה, שחרטה על דיגלה דריקום בין שני עמים ריבוניים כמולדתם, הינו פסול מיסודו ויש להוקיעו.

אנו סבורים שכל אזרחי ישראל, הרוצים במישטר דמוקרטי ללא הכדל השקפה פוליטית והשתייכות מפלגתית, חייבים להצטרף לאותם המגנים תופעות אלה.

קיבוץ כרם שלום, החלטת אסיפת חברים

אם ערביה ונכר מרוקאי

נדב, נכדו בן השנתיים של שימעון פרס. היה כוכב שידורי-התעמולה של המערך.

מה ערביה, נכד כזה הוא נכס אלקטורלי אדיר. בחירות? הכל. אפילו על פרטיותם הם מוכנים לוותר.

שימעון פרס, כדי לתקן מעט את תרמיתו המפוקפקת, גייס לשירות מפלגתו את נכדו בן השנתיים. מה המיוחד בנאטוט — יש לו מעלות שאין לילדים אחרים בגילו? לא, אבל יש לו משהו שאין לסבא שלו: אם מארוקאית.

לפוליטיקאי שהואשם בכך שהוא ממזר של אם ערביה, נכד כזה הוא נכס אלקטורלי אדיר. אם הקו הזה ישתלט על מערכת-הבחירות, יצחק שמיר בוודאי יציג בימים הקרובים לפני הציבור נכד המתנסס לגובה 1.95 מטר. וישחקו הנערים לפניו.

צבי גושן, תל-אביב

שלא ישתמשו בשמו של לוחם חירות

בעיקבות הדיון הציבורי על מתן חנינה לנאשמי המחטרת, שאפילו ראש-הממשלה השמיע בו קול, שורבב שלא בצדק שמו של נתן ילין-מור.

הטענה שרווחה השבוע היתה בערך כזו: גם ילין-מור (פרידמן), מנהיג לח"י, זכה בחנינה ב-1949, אחרי שהיה עצור במשך חודשים בעיקבות רצח הרוזן השוודי פולקה ברנארט. אז מדוע שהטרוריסטים של ימינו לא ייהנו מחנינה דומה?

ובכן, כל ההשוואה מצוצה מן האצבע, ילין-מור מעולם לא נאשם ברצח. כי הוא מעולם לא הועמד לדין. מעצרו היה מכוח תקנות-ההגנה המנטריות. הוא שוחרר מן הכלא כאשר מועצת המדינה הזמנית הכריזה על חנינה, שבה זכו כל האסירים והעצירים במדינה, מלבד הרוצחים.

מי שרוצה להבטיח חנינה לנאשמי אירגון הטרור עוד בטרם נגזר דינם (איפה הסובי ודיצ'ה?), שלא ישתמש בשמו של לוחם חירות אמיתי.

לכבוד ה'ו במאי

בתגובה למי מריבה (העולם הזה 20.6.84) מעיר עורך עיתון 77:

מחבר המסה העוסקת בערכי העבודה במקורותינו ("אותו" מאיר איילי, בלשון הכתוב) הוא חבר קיבוץ יפעת, מי שהיה יו"ר המזכירות הפרגונית של מישר-החינוך והתרבות, אחד מכיירי המחנכים בתנועה הקיבוצית.

המסה עצמה היא קטע מעבודת הדוקטוראט שלו, שזכתה להערכה רבה.

על פירסום החומר בחוברת הוחלט מתוך שיקולים מערכתיים טהורים, במסגרת גליון מיוחד ל"ו במאי (מס' 52 — 53, אפריל-מאי '84), אשר הוקדש בחלקו הגדול למסות, למאמרים ולראיונות המתייחסים לאידיאולוגיה של תנועת העבודה וליסודותיה, בהווה ובעבר.

יעקב בסר, תל-אביב

המסמר האחרון בארון החירות

ביום שבו נפסלה הרשימה המת-קדמת לשלום על-ידי ועדת הבחירות המרכזית — מתה

(המשך מעמוד 3)

הכוסלים

גאולה כהן סיפרה מדוע כלה נכנסת לחופתה, נציג המפד"ל הסתמך על תפילת שמונה-עשרה, רוני מילוא זעק ממקומו ללא הרף דברים חסרי-מובן ויהושע פורת הסביר את משמעות ציבעי הדגל הפלסטיני. העולם הזה

מביא קטעים מסרטוקול הישיבה הפרועה, שבה נפסלה הרשימה לשלום. 14

כתבת השער הקדמי:

העריקים

השבוע נפגש יצחק מודעי עם שגריר זר וסיפר לו, שהוא וקבוצה גדולה של ליברלים יפרשו מהליכוד. אחרי הבחירות, וילכו עם המערך. פעילים אחרים בליברלים מספרים על מגעים בינם ובין עזר ויצמן ושימעון פרס. 10

כתבת השער האחורי:

מדוע הוא ידה בהם?

רק שלמה תורגמן, הרוצח-המתאבד (בתמונה), אשתו הפצועה וחברה הנרצח ידעו מה בדיוק קרה בדקות שלפני היריה הראשונה. לקרוביהם של קורבנות האסון בחיפה יש גירסות שונות על הנסיבות שהובילו אליו. נעמי ארוה מביאה אותן כלשונן. 58

חסינות

לטרוריסטים

הסניגורים הירושלמים של נאשמי המחטרת היהודית עומדים לטעון שבת-המישפט אינו מוסמך כלל לדון בנסיבות הפיגוע בהר-הבית, בהס-תמכס על חוק מנדא-טורי עתיק-יומין. בעניין המקומות הקדושים. 16

קצין

של שלום

אלוף (מיל') מתי סלר מספר כראיון מיוחד להעולם הזה על ירדיו בעבר, יוכל נאמן ונעמי שמר, על יחסיו עם אנשי אש"ף, על רישותיו לגופי הגדה ואומר: "אני לא השתניתי, כי אני שמרן. כל האחרים הם אשר השתנו". 29

המצודה טובעת

יארש, בלבול ומבוכה שוררים במטות השונים של הליכוד. אפילו הסרובוקציות של הצעירים ואנשי אריאל שרון לא עוזרות, ובמצודת זאב כבר בטוחים: השילי טון נשמט מן הידיים. 12

המועדון הבווער

כרמלה זילברמן, בעלת המועדון התל-אביבי קלאב A, שעלה באש, עמדה ובכתה. מולה עמד מנהל מועדון אחר וצחק לה בפניה. 64

רפואה לבנה לחולים שחורים

הם מאוד ממושמעים. שקטים, אדיבים ואסירי-תודה. מספר ד"ר אריה דקל, הרופא הלבן מפתח-תיקווה, שטיפל בחולים שחורים בדרום-אפריקה וחי בגן-עדן, עד שנמאס לו. 47

שימלת יום הולדת

ליום הולדתה ה-17 קיבלה דנה סינטיה, דוגמנית מסלול וצילום מתחילה, שימל-תעריב שהזמנה עברה במיוחד. עליה ועל עוד דוגמניות — במדור האופנה. 34

שרירית ונשית

לולי ליבוביץ, אשת המיליונר, הביאה מאר-צות-הברית את הלהיט החדש. היא טוענת: "מי שאין לה גוף של דוגמנית, כדאי לה לבנות גוף ספורטיבי". 44

למות מבושה

יגאל וייסברג, בעבר נוכל מחוכם, ירד מדוכן-העדים אחרי שסיפר כיצד הונה אותו יאיר ויינר. מייך אחר-כך נתקף בכאבים בחזהו ונפטר. "הוא מת מבושה", אמרו אנשים שהכיר רו אותו, "כשגילה שמישהו הצליח לרמות אותו!". 52

המדורים הקבועים:

34	חלון ראווה	3	מכתבים
36	לילות ישראל	5	קורא יקר
38	קולנוע — לה טראוויאטה	6	תשקיף
	אנשים בעולם — דולי פרטון	7	במדינה
40	לינדי די קארל לואיס	9	הנרון
	נמר של נייר — תמלץ קריאה	18	עלי דפנה
42	לקיץ	21	אנשים
48	רחל מרחלת על כל העולם	23	בלונים
50	מכתבים לרותי	24	יומן אישי
62	תשבצות		מה הם אומרים — שלמה עמר
66	תמרורים		אברהם תורגמן, יוריק בן-דוד
67	הזרזקום — מזל סרטון	26	רפי נלסון, איציק אשכנזי
68	אתה והשקל	32	יורם בן-חרות
70	זה היה העולם הזה שהיה		שידור
			תמליץ שידורי הטלוויזיה בישראל ובירדן

ועוד בגיליון זה:

- 7 כשמנחס בגין תמך בנסיגה מהגדה
- 8 חסידי סאטמר מציעים מיקלט לטרוריסטים
- 8 פלאטו מגרש את תומכיו מביתו
- 56 מזכיר הכנסת נזכר שודדים בעזרת פרחים
- 57